

планинския първенецъ. Калоферци също се запретнаха да строятъ подслонъ върху юго-източнитъ му спусъци, на пътя за Калоферъ.

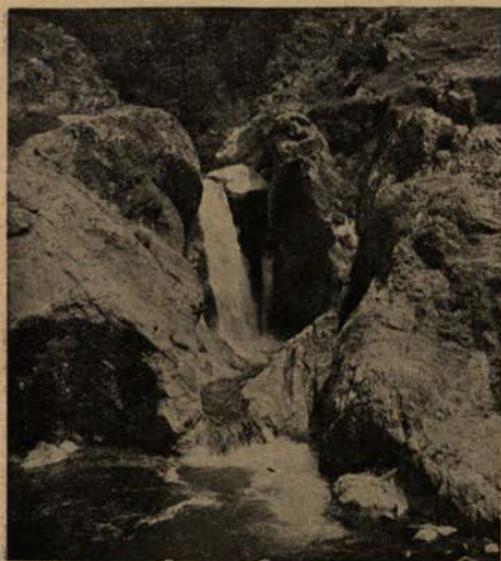
Тогава тъзи спасителни удобства бѣха само мечта...

Свободното време въ Карлово използувахме, за да запознаемъ нѣкои отъ нашите другари, които идваха за пръвъ пътъ, съ историческиятъ място. На първо място съ споменчите за великия български апостолъ Василъ Левски, роденъ и отрасълъ въ това китно планинско градче. Малко по на западъ отъ Карлово е Сопотъ — родното място на най-голѣмия български поетъ Иванъ Вазовъ.

Зърнахме и пънливия карловски водопадъ, запазилъ и досега турското си име Сучурумъ — падаща вода, водопадъ.

Какво богатство отъ скжпи спомени съхранява въ подножията си гордата Стара-планина!

На разсъмване вече росѣше дребенъ пролѣтенъ дъждъ. Поехме стрѣмната пѫтечка направо къмъ Дюзъчаль (Равенъ връхъ). Къмъ насъ се присъедини още единъ вѣренъ другаръ — Балканъ. Навѣрно, не сте слушали такова име на лице, на човѣкъ. Имате право, защото нашиятъ новъ спътникъ не бѣ човѣкъ, а едно красиво и едро граничарско куче. Пазило нѣкѫде границата. Презъ вой-

Карловскиятъ водопадъ — Сучурумъ.